

друга (сочи съ ржѣ), но азъ не съмъ влизалъ другъ пътъ та да знаа.

— Ходатайствувамъ прѣдъ почитаемий съдъ, да се попита свидѣтель и да обясни, какъ е станало нараняванието му?

— Мене ме нарани едно момче — Климентъ отъ Охридъ, съ което ме запозна Георги Кузмановъ. Съ него азъ отидохъ 3—4 пѣти на кафенето и си приказвахме приятелски. Една вечеръ азъ бѣхъ тръгналъ да отида у Анжело Пизи и като дойдохъ до хотелъ „Пловдивъ“ нѣкой ме дръпна, попита ме кѣдѣ отивамъ, а когато му казахъ за кѣдѣ отивамъ, той ме покани да влѣземъ въ кафенето заедно, но защото не се съгласихъ, той ме повлече и влѣзохме въ кафенето, гдѣто и сѣднахме на една масса при двама Прилѣпчани. Щомъ сѣднахме, тѣ ме попитаха какво ще пия, но защото азъ не искахъ нищо, а пѣкъ гарсонътъ настояваше да кажа какво ще пия, за да донесе, тѣ заржчаха ракия и гарсонътъ донесе. Щомъ гарсонътъ донесе ракията, азъ пийнахъ малко и когато да остава чашата, гарсонътъ ми смигна съ око, азъ се уплашихъ, станахъ, взехъ си сбогомъ съ газдата и тръгнахъ къмъ вратата, за да си отида, но Климентъ ме спрѣ тамъ и заедно съ него тръгнахме нагорѣ. Когато стигнахме до аптеката на Селтенъ, Климентъ остана 2—3 крачки назадъ и азъ до гдѣто да се обърна да го вида, той ме удари съ ножътъ си по илѣшката и пакъ си остана на мѣстото. Най-напрѣдъ азъ помислихъ, че ме е ударилъ съ друго нѣщо, но като видѣхъ кръвъ по дрѣхитѣ си и по снѣгътъ, попитахъ го защо ме е ударилъ, а той мълча и нищо ми не отговори и си замина на долу. Тогава азъ уплашенъ се върнахъ въ кафенето и като се видѣхъ, че съмъ само кръвъ почнахъ да питамъ какво да правя и хората, които бѣха тамъ ми казаха да отида въ II-ий участѣкъ и азъ отидохъ, а отъ тамъ пѣкъ отидохъ при доктора. Отъ тази рана азъ болѣдувахъ 40 дена въ Болницата и послѣ, слѣдъ като оздравѣхъ, излѣзохъ.

— По послѣ не е ли можалъ да се научи защо го е билъ наранилъ тоя Климентъ?

— Не можахъ, защото той ми не каза нищо, ако и да го питахъ.

— Не е ли се билъ каралъ съ него за нѣщо и не е ли ималъ нѣкакво земание-давание съ него?

— Нито съмъ се каралъ, нито пѣкъ земание—давание